

BANKOVÁČIK

Občasník Reedukačného centra
KOŠICE

ROČNÍK XXII

ČÍSLO 3

karneval

novinky

súťaže

odkazy

RODIČIA NA BANKOVÉ
VIANOČNÉ PRÁZDNINY
SRDCOVÉ ZÁLEŽITOSTI

DECEMBER 2022 - FEBRUÁR 2023

Ahojte všetci!

Tretie číslo Bankováčika je na svete!

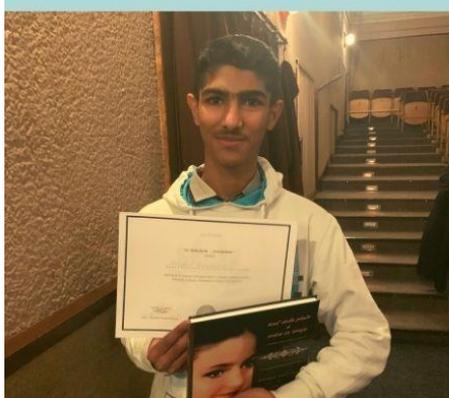
Pred mesiacom som stresovala, či vôbec vyjde a dnes už posúvam niektoré príspevky do ďalšieho čísla. Deti ma zastavovali na chodbách, odovzdávali mi svoje rukopisy, dospeláci o akciách referovali a všetky aj starostlivo nafotili. Nikto, koho som požiadala o príspevok k nejakej udalosti, zážitku, nesklamal a ozaj do Bankováčika napísal. Dakujem všetkým deťom aj dospelákovi, že sa nám podarilo spoločne vytvoriť zaujímavé, pestré a opäť raz jedinečné číslo nášho časopisu.

Dočítate sa o všetkom (teda o skoro všetkom), čo sa na Bankove udialo od vianočného večierka až po jarne prázdniny. A bolo toho skutočne neúrekom! Aj preto, že sme sa konečne bez obmedzení a zákazov mohli vrátiť k našim tradíciám – konal sa Deň otvorených dverí pre rodičov, deti, pani Lenky a ďalšie učiteľky nás prekvapili vianočnou besiedkou. Naplno sa rozbehla Bankovácka liga všetkými možnými súťažami v interiéri a štyria z vás majú za sebou aj úspešné účinkovanie v celoslovenskej recitačnej súťaži. Spestrením tohto čísla sú aj výstupy z činnosti vo výchove v prvej a piatej skupine (Hanba, Co môžeme urobiť pre druhých). Okrem toho sa niečo dozviete o nových obyvateľoch Bankova, aj o životných peripetiách jedného z vás. Neprehliadnite ani úprimné slová adresované každému z nás. No a v marcovom čísle nemôžu chýbať fotky a komentáre k najdôležitejšej akcii začiatku nového roka – k fašiangovej zábave.

Verím, že vás toto číslo inšpiruje k písaniu ďalších zaujímavých článkov.

Prajem pohodu pri čítaní
a ešte väčšiu pri písaní.

Janka S.

Deň otvorených dverí

DEŇ OTVORENÝCH DVERÍ (DOD) MÁ VŽDY SVOJ VÝZNAM, HOČI PRE KAŽDÚ ZO ZÚČASTNENÝCH STRÁN TROCHU ODLIŠNÝ. JEHO PRVOTNÝM CIEĽOM JE SNAHA RC BANKOV PRIBLIŽIŤ SA K RODIČOM, PREDSTAVIŤ ZARIADENIE TAK, AKO HO NEPOZNAJÚ. TÍ SA ZASE MAJÚ MOŽNOSŤ STRETNÚŤ S ĽUĎMI, KTORÍ SA ICH DEŤOM VENUJÚ 24 HODÍN DENNE 7 DNÍ V TÝŽDNI, SPOZNAŤ PROSTREDIE, KTORÉ JE PRE ICH DETI DOČASNÝM DRUHÝM DOMOVOM. ASI NAJVÄČŠÍM LÁKADLOM JE MOŽNOSŤ PO UKONČENÍ AKCIE VZIAŤ SI DETI DOMOV NA PRÁZDNINY V SKORŠOM TERMÍNE.

PO DVOJROČNEJ PAUZE SA TAK V NAŠOM ZARIADENÍ KONALA 21.12.2022 TÁTO AKCIA, KTORÁ SA V MINULOSTI TEŠILA VEĽKÉMU ZÁUJMU A OBEUBE. NA JEJ PLÁNOVANÍ SME SI DALI ZÁLEŽAŤ. SPOLU S VEDENÍM SME SI STANOVILI NAJVHODNEJŠÍ TERMÍN, VYTVORILI A ROZOSLALI POZVÁNKY RODIČOM. PROGRAM CELÉHO DOD SME NAPLÁNOVALI A VYTVORILI SPOLOČNE SO ŠKOLOU TAK, ABY RODIČIA MOHLI SVOJE RATOLESTI SPOZNAŤ AJ Z TEJ DRUHEJ STRÁNKY A VIDIEŤ, ŽE ICH DETI DOKÁŽU ZMYSLUPLNE TRÁVIŤ ČAS A VYTVORIŤ NIEČO, ČO JE KRÁSNE. AĽE STÁVA SA, ŽE NIE VŽDY PLÁNY VYJDÚ TAK, AKO BY SME CHCELI ...

DOD SME ZAČÍNALI S MENŠÍM ZDRŽANÍM, LEBO AJ RODIČIA PRICHÁDZALI S ONESKORENÍM A AJ KVÔLI ORGANIZAČNÝM ZÁLEŽITOSTIAM SA TO CELÉ POSUNULO. V ÚVODNEJ ČASTI SOM V PREZENTÁCII PREDSTAVILA NAŠE

ZARIADENIE, JEHO ORGANIZÁCIU, CIEĽ ZARIADENIA, AKTIVITY, KTORÉ SO ŽIAKMI VYKONÁVAME, ČINNOSTI, DO KTORÝCH SA ŽIACI ZAPÁJAJÚ A ICH ÚSPECHY. POTOM SI SLOVO VZALA PANI RIADITEĽKA MAJOROŠOVÁ, KTORÁ RODIČOM PRIBLIŽILA, AKO SA RC KOŠICE VENUJEME ICH DEŤOM, AKO NAVZÁJOM DOKÁŽU SPOLUPRACOVAŤ JEDNOTLIVÉ ÚSEKY A ZAMESTNANCI V PROSPECH ICH DETÍ. AKO HOŠŤA SOM SI POZVALA POLICAJNÚ PREVENTISTKU KPT. MGR. BABIAROVÚ, KTORÁ SI PRIPRAVILA PRE RODIČOV PREDNÁŠKU NA TÉMU TRESTNOPRÁVNA ZODPOVEDNOSŤ.

TAKTO PRED PRÁZDNIAMI APELOVALA NA RODIČOV, ABY VO ZVÝŠENEJ MIERE KONTROLOVALI SVOJE DETI A MALI PREHĽAD O TRÁVENÍ ICH VOĽNÉHO ČASU, PRETOŽE ONI SÚ TÍ, KTORÍ SÚ ZA NICH ZODPOVEDNÍ POČAS POBYTU V DOMÁCOM PROSTREDÍ.

PO UKONČENÍ OFICIÁLNEJ ČASTI SME SA PRESUNULI DO JEDÁLNE, KDE SI ŽIACI POD VEDENÍM PANI ASISTENTKY LENKY PRIPRAVILI PROGRAM PRE RODIČOV. BOLO TO VYSTÚPENIE PLNÉ SPEVU, TANCA, MILÉHO SLOVA, KTORÉ RODIČIA S NADŠENÍM A AJ SO SLZAMI V OČIACH PRIJÍMALI. HRDOSŤ A PÝCHA NA SVOJE DETI BOLA U NICH ZJAVNÁ.

ZÁVEROM PROGRAMU SA UKONČIL AJ DOD V RC. VŠETCI SME BOLI PLNÍ PREDVIANOČNEJ NÁLADY A SPOKOJNOSTI Z DOBRE ZVLÁDNUTEJ AKCIE.

HOCI NA ZÁVER, ALE O TO VIAC, BY SOM SA CHCELA POĎAKOVAŤ VŠETKÝM, KTORÍ MI BOLI NÁPOMOCNÍ PRI REALIZÁCII TEJTO AKCIE. MOJIM ÚŽASNÝM KOLEGOM, KTORÍ BOLI OPOROU A NEVÁHALI OBETOVAŤ AJ SVOJ VOĽNÝ DEŇ A PRIŠLI MI POMÔČŤ, PÁNOVI ĎANDÁROVI, KTORÍ ZVEČNIL TENTO DEŇ VO FOTKÁCH, PANI HORNÍKOVEJ, KTORÁ MI SAMA PONÚKLA SVOJU POMOC, PANI PSYCHOLOGIČKE ŽDILOVEJ, KTORÁ SO MNOU DO DETAILOV PREPRACOVALA PROGRAM, PÁNOVI VEDÚCEMU VÝCHOVY KLASOVSKÉMU ZA JEHO POMOC. A NEMÔŽEM ZABUDNÚŤ ANI NA NAŠE SKVELÉ KUCHÁRKY, PANI IVETKE A PANI VIERKE PATRÍ VEĽKÁ VĎAKA ZA VYNIKAJÚCE PAGÁČE, KTORÉ NESKLAMALI A VŠETKÝM VEĽMI CHUTILI. ALE AJ VŠETKÝM VÁM PATRÍ VEĽKÉ ĎAKUJEM, BOLI STE SKVELÍ.

PANI MARTINKA

Ďakujem pani riaditeľke, pani Martinke a pani Trišťovej, že privítali na Bankove mojich rodičov - dojalo ma to. Päťič David

VIANOČNÁ BESIEDKA

No, čo vám poviem?! Ešte aj teraz, keď si pozriem videá a fotky, je mi od radosti do plaču!!! Pretože sme to všetci dali na parádu!!! Bol to pre mňa úžasný zážitok, stáť a pozeráť sa na vás všetkých. Tanec, spev, prednes a čerešnička na torte - divadlo!

Ale po poriadku, nebolo všetko ružovúcké. Dali ste mi zabráť. Hlavne odmietanie, či už tanec, divadlo a aj spev. Veľakrát som si povedala, že končím, že to nemá zmysel trápiť sa, keď veľa z vás nechcelo. Tie výbuchy hnevu a odmietanie: „... a nechcem opakovať, nechcem sa učiť text!“ Najviac ma mrzelo odmietnutie čiernovlasého, ktorý mal hrať hlavnú postavu. Ale zas zistila som, že ani uční nie sú k zahodeniu a talent sa nachádza aj tam.

S pani psychologičkou sme sa do besiedky pustili ozlomkrky a neprišlo nám, to mi verte! Potrebovali sme peniaze, aby sme besiedku mali na úrovni. Ona zohnala peniaze a ja až z Bratislavy kostýmy od mojej spolužiačky, ktorá vás všetkých chcela vidieť šťastných na javisku. No a potom som to všetko pospájala a ušila zvyšok oblečenia. Pán Borov a pani Mária zo starého škaredého javiska urobili malé štátne divadlo! Pani Palková mi veľakrát tak chýbala, ona má to, čo ja nie - melódiu a sluch! Preto ďakujem spevákom a gitaristom, že to, čo ja som nepočula, oni vnímali a všetkých nás viedli. Pani učiteľky Naďová a Trišťová nám pomáhali pri nácviku a aj pri samotnom vystúpení ako zvučárky a našepkávačky. Celá príprava trvala skoro dva mesiace, dennodenné skúšania a v kuse dookola a ešte raz. Ale keď sa na to pozrieme spätne, bol to pre nás zážitok.

Ja verím, že toto nie je prvé a zároveň aj posledné divadlo. Pretože niečo sa pomaly chystá na Deň Rómov! Som rada a veľmi vďačná, že „Maškrtniček“ bol taká malá lastovička a že to, ako ste ho hrali a tanec, za ktorý by sa nemuseli hanbiť ani tanečnice z Lúcnice, bude vo vašich srdiečkach ešte veľmi dlho.

Verím, že pocity, ktoré ste mali počas predstavenia pred rodičmi a po potlesku, ktorý vám zaslužene patril, budete v sebe dlho uchovávať pri spomienke na Bankore!

Lenka :)

„Od začiatku sa mi nechcelo tancovať. Ale potom už odmietali aj ostatné dievčatá, tak som sa pridala. Skúšanie tanca ma bavilo. Počas vystúpenia som sa hanbila. Mala som tam brata so ženou a sestru s deťmi a aj preto, že tam bolo veľmi veľa ľudí. Ale chcem si to ešte vyskúšať. Najviac sa mi páčila Perinbabka – Dominik.“
Vaneska (tanec)

„MNE SA NAJVIAC PÁČILA MIŠKA AKO TANCOVALA, MÁ POHYB V SEBE A V DIVADLE JE TO OPĀŤ MIŠKA A DOMINIK, ONI OBAJA BOLI SKVELÍ!“
IMRO (SPEV)

„Toto vystúpenie bolo pre mňa výnimočné, aj to, keď sme ho skúšali. Vystúpenia som sa nevedela dočkať. Mala som trému, ale cítila som sa veľmi dobre. Tanec sa mi veľmi páčil, tie pohyby a kroky, ktoré nás učila pani Lenka a pani psychologička nás v tom podporovala, za to jej ďakujem. Veľké ďakujem patrí pani Lenke, ktorá nás na to pripravovala a snažila sa, aby všetko bolo dobré. Divadlo bolo super, ako keby sme hrali na naozajstnom javisku. Najviac sa mi páčil Paťo, o ktorom som nevedela, že je taký dobrý herec. Ale všetci boli dobrí, pretože sme do toho dali všetku energiu, ktorú sme mali!“

Kludia (tanec, divadlo)

„NA PROGRAM SME SA PRIPRAVOVALI KAŽDÚ STREDU. SKÚŠALI SME S PANI LENKOU V JEDÁLNI. MALA SOM ZVLÁŠTNY POCIT, ŽE TO NEZVLÁDNEM, LEBO KEĎ SME TANCOVALI, STÁLE SME SA MÝLILI. NO ALE NAKONIEC SA NÁM TO PÁČILO, AJ KEĎ SME VYMÝŠĽALI. TANEC SME ZVLÁDLI. MUSÍM SA POĎAKOVAŤ PANI LENKE ZA TRPEZLIVOSŤ.“

Slávka (tanec, divadlo)

„Divadlo sa mi páčilo, bolo to naozaj veľmi pekné a chcem vám, pani Lenka, povedať, že ďakujem. Chcem ešte hrať v divadle a chcem byť herec.“

Paťo V. (divadlo)

„DIVADLO SA MI HRALO VÝBORNE A NEVADILO MI, ŽE SOM NEMAL VEĽA TEXTU. NAJVIAC SA MI PÁČILI SNEHOVÉ VLOČKY AKO SPIEVALI, TANCOVALI. A POČAS VYSTÚPENIA SOM SA VÔBEC NEHANBIL, MAL SOM TAM MAMKU A SESTRU, ROBIL SOM TO PRE NICH.“

Filip G. (divadlo)

„Text nebol ťažký a chcelo sa mi nacvičovať. Najviac som sa smial, keď som sa mal obliecť do sukne. A ešte by som si zahral v divadle.“

Dominik (divadlo)

O VIANOCIACH

napísali chlapci z dvojky

Skôr, ako sme išli na vianočné prázdniny, nacvičovali sme divadlo, ktoré sme hrali na decembrovej celouštarnej komunite aj pre rodičov, ktorí prišli pre nás. Po mňa prišli mamka a ocino. Bol som veľmi rád, že som bol s rodinou na sviatky. Doma som pomáhal mamke, ockovi a dedkovi s drevom. Na Bankov som sa z prázdnin nevrátil načas, lebo som bol chorý. 17. januára ma doniesol ocko. Keď som sa vrátil, chýbala mi veľmi celá rodina, ale som rád, že končím vo februári.

Braňo

Na vianočné prázdniny som sa veľmi tešil, nevedel som sa dočkať, kedy budeme už doma, kedy uvidím svoju rodinu, kamarátov a súrodencov. Na Štedrý večer sme boli celá rodina spolu. Potešilo ma, keď som uvidel mojich najbližších, aj bratrancov. Všetci spolu sme si veľmi užívali tieto dni. Darčeky, ktoré sme vyrábali s pani Dáškou, som daroval babke a mamke. Babka sa veľmi potešila, keď uvidela, že je to pre ňu a mamku. Vianočné prázdniny aj Nový rok som si veľmi užíval s rodinou, spolu sme sa zabávali a tešili. Boli to pekné prázdniny.

Dominik

Keď po mňa prišla mama na vianočné prázdniny, bol som šťastný. Keď už sme boli doma, išiel som do mesta s kamošmi kúpiť čipsy, kekсы a petardy. S bratom sme boli na ryby, s kamošmi som hrával futbal. Pomáhal som babičke s drevom, aj mame som chodil na drevo. Bol som rád, že som bol doma na vianočné prázdniny.

Imrich

Keď mama prišla po mňa, bol som šťastný, išiel som domov na prázdniny. Na Vianoce som bol vonku s frajerkou, boli sme na pizzu. Pod stromček som dostal telefón, peniaze, petardy a od frajerky som dostal náramok. Na Vianoce mama varila zemiakový šalát a koláče. Pomáhal som otcovi s drevom. S kamarátom som hral futbal. Veľmi dobre som sa cítil doma.

Ladislav

Vianočné prázdniny som prežil na Bankove. 22. decembra všetci odišli domov a ostali sme tu traja, ja, Pato a Gabo. Na druhý deň prišla Sandra a boli sme tu štyria. Tretí deň boli Vianoce, ráno sme sa naraňajkovali, potom sme športovali, hrali florbal. Na vianočnú večeru sme mali kapustnicu, šalát a rybu, potom boli darčeky. Celá kopa darčiekov, z ktorých som mal obrovskú radosť. Na Silvestra sme si s pani Renátkou vyrobili silvestrovské čiapky z papiera, pozerali sme v telke hokej, hrali karty a jedli. S Patrikom sme boli hore do pol druhej, potom sme išli spať a tak bolo „pošetkim“.

Palo

Prišli Vianoce...

... všetci z „dvojky“ odišli na prázdniny, ostali sme tu dvaja, ja a môj brat Paľo. Počúvali sme pesničky. Vtedy, keď posledný odišiel Kornel, sme si pustili smutnú pesničku a rozplakali sme sa. Bolo nám veľmi smutno, že sme nešli domov a veľmi sme oľutovali, čo sme doma porobili. Už teraz viem, že nemám robiť také veci. Na druhý deň prišlo jedno dievča, Sandra. Prišla z Levoče na Bankov stráviť s nami Vianoce.

Vianoce boli v sobotu. Od rána som sa tešil na večer, darčeky, koláče, proste som sa tešil na celý Štedrý večer. Ráno sme vstali, prišiel pán Rendoš a pani Helenka a išli sme na raňajky. Na raňajky sme mali chlieb s maslom a medom, bolo to vynikajúce. Potom sme si poupratovali, pozerali telku, hrali karty, počúvali hudbu. Už som sa nemohol dočkať večere, ale nakoniec som sa dočkal. Išli sme do jedálne, prišiel aj pán Jožko (je to veľký šéf vychovávateľov). Pomodlili sme sa a pustili sme sa do jedla. Najprv bola oplátka s medom, potom kapustnica, bola štiplavá, ale som ju zjedol, bol som hladný, tešil som sa 😊. Potom sme mali šalát s rybou, šalát bol výborný, chutil mi, ten mám najradšej. Dal som si aj koláč a pomarančový džús.

Po večeri sme si našli pod stromčekom darčeky. Bol som veľmi šťastný, keď som ich uvidel. Chcem sa poďakovať pánovi Jožkovi, že nám pripravil také prekvapenie. Dakujem...e. Pod stromček som dostal sprchový gél, dezodorant, vankúš, plyšáka, pero, zápisník, tričko, mikinu, tepláky, rifle, ponožky, USB, knižku s nálepkami hokejistov, kocky, na ktorých bolo nalepené „Otče náš, ktorý si na nebesiach...“ Zvyšné jedlo sme si odniesli hore, zapli si telku a pozreli vianočnú klasiku „Tri oriešky pre Popolušku“.

Prešiel týždeň a bol Silvester. Na Silvestra s nami bol pán Dandár, pán Peter a pani Renátka. Cez deň sme s pánom Dandárom vypaľovali. Vytlačil nám obrázky - Paľovi Ford Mustang a gitaru a ja som si dal vytlačiť Thora, to je môj najväčší hrdina. Paľo sa naučil hrať na gitare od pána Dandára. Pred večerou sme sa pekne obliekli do vecí, čo sme dostali na Vianoce, ja som sa navoňal.

Pani Renátka pekne pripravila slávnostný stôl. Prišiel aj pán zástupca, priniesol výborné koláče, urobili sme si spoločnú fotku a popriali všetko dobré v novom roku.

Patrik

Milý Bankováčik.

už som dávno do teba nevložila moje pocity. Za ten dlhý čas sa v tebe vymenilo mnoho iných a jedinečných ľudí, ktorí do teba vkladajú skvelé a úprimné pocity.

Možno ma daktori poznáte, no a možno ani nie, ale rada by som sa s vami podelila o moj príbeh. Som umiestnená v RC Levoča a som tam už jeden rok a päť mesiacov. Čoskoro budem mať 18 rokov. Predtým, než ma Bankov umiestnil do Levoče, som tu strávila tri a pol roka. Prišla som tu ako malá pojašená čertica, ktorá si nikdy nedala poradiť.

Moj prvý rok tu bol ťažký, ostávala som na každé prázdniny. Nevedela som sa adaptovať a zvyknúť si na pravidlá aj napriek tomu, že som mala tie najlepšie vychovávateľky. Druhý rok som sa nejako rozhodla utekať, pretože som si chcela zafajčiť a trochu sa odreagovať od prítomnosti ústavu. A ten tretí rok som dospievala a zároveň sa bála, čo môžem čakať od života.

Po letných prázdninách som sa rozlúčila s Bankovom a odišla do RC v Levoči. Je to tam skvelé, máme oveľa viac voľného času. Ale niekedy sa tam až moc nudím. Keďže som z Bankova v Levoči na dohodu, na Vianoce som nešla k rodinným príslušníkom, ale ako hosť som prišla na päť dní k vám. Som rada, že som mohla stráviť moje posledné Vianoce v detstve s vami. Ďakujem vám za všetko.

Vaša Sandra Žigová

A budte dobrí!

Vianoce čas zázrakov

21. december 2022 - tohto dátumu som sa nevedela dočkať. Veľmi som sa tešila na súrodencov, otca a nevlastnú mamu. No a ešte jedna vec sa stala, ktorá ma potešila. V deň, keď som z Bankova odchádzala so svojou sestrou Anetou, s Klaudiou a jej bratom Tomášom, v električke som stretla sestru Martu a švagra Romana. Hneď som sa za nimi rozbehla, od radosti som skoro z kože vyletela. Sestra mi povedala, že ide po Ivanku do CDR, že si ju berie na prázdniny. Tak sme išli spolu za ňou. Bolo mi veľmi dobre. Po dlhom čase sme všetci boli konečne spolu.

Celé prázdniny sme boli v Rožňave. Pri stretnutí so synovcom Samkom a s neterou Lily som sa nedokázala ubrániť slzám. Celé Vianoce sme oslavovali všetci spolu. Štedrá večera a Silvester bol úžasný, lebo som ho prežila so súrodencami.

V Rožňave som si našla priateľa Peťka, ktorý mi veľmi chýba. Všetci mi chýbajú. Samko a Lily sú moje malé lásky, veľmi ich ľúbim. Je mi za nimi ťažko, lebo po sviatkoch sa odsťahovali do Česka, do svojho rodného mesta. V Rožňave mi ostal už len môj Peťko, ktorý za mnou chodí do Košíc, aby sme boli spolu.

Ajka

Ďakujem Bohu,
že mám úžasné
sestry, Martu, Ivanku,
Anetu, Dominiku
a otca, ktorý nás
veľmi ľúbi.
Chýbajú mi moje
princezničky a princovia,
netere a synovci - Lariska,
Noemi, Lukáško.
Dúfam, že čoskoro sa uvidíme.
Ľúbim vás,
rodinka moja.

Nové tváre Bankova

Fascinuje ma lekárske prostredie

Volám sa Róbert, mám 15 rokov, chodím do 8. ročníka základnej školy. Som umiestnený v CDR Zlatovce v Trenčíne. Prišiel som sem kvôli problémovému správaniu. Mám veľmi veľkú rodinu, sme trinásť súrodenci. Zaujímam sa o zdravotníctvo v oblasti brušnej chirurgie. Chcel by som ísť na strednú zdravotnícku školu, na odbor zdravotnícky asistent. Mojim snom je pracovať v záchrannej zdravotníckej službe. Som flexibilný, rád sa učím nové veci. Som kresťan, verím v Boha. Rád sledujem seriály, napríklad Chicago Med, Nemocnica New Amsterdam, Dr. House, Nemocnica, Transplant, Záchranári a nemecký seriál Doktor z hôr. Počúvam latinsko-americkú hudbu. Mojim obľúbeným športom je vybíjaná.

Od pobytu na Bankove očakávam zmenu k lepšiemu. Rád spoznávam nových ľudí.

Chlapská práca mi rozhodne nevadí

Volám sa Rišo, mám 16 rokov. Som z veľkej rodiny, mám ôsmich súrodencov. V škole som strašne vystrájal, vyvolával som bitky, rozbíjal veci. Vylúčili ma, štyri mesiace som do školy vôbec nechodil. Doma som väčšinou bol s partiou, každý deň som chodil do CVČ Rakúsy, hrali sme tam pingpong, kalčeto, biliard. Mame som pomáhal s drevom, otcovi pri murovaní.

Od prvého momentu, čo som sem prišiel, som si povedal, že to tu musím vydržať. Neprišiel som sem robiť problémy, chcem byť čo najskôr s rodinou. V živote som prvýkrát od rodiny. My sme všetko robili spolu, spolu sme jedli ... Tu mi to chýba. Baví ma športová a škola. Lezie mi tu na nervy, že nemôžem nosiť vlastné oblečenie a že málo chodíme von.

PRIŠLA medzi nás

Som na EX

Volám sa Laura, mám 14 rokov a prišla som z Kojatíc, pretože som nechodila do školy a nerešpektovala svojich rodičov. Rodina mi veľmi chýba a teším sa na nich, keď ma prídu navštíviť. Doma som pomáhala mamke s upratovaním, starala som sa o malého brata, hrala sa s ním, na prechádzky chodila. Tiež som sa zabávala s kamošmi.

Moje prvé dojmy po príchode na Bankov neboli veľmi dobré, ale pomaly som si zvykla na kolektív dievčat. Zo začiatku mi nešla škola, ale snažím sa, aby som mala dobré hodnotenie. Tu ma škola fakt baví, lebo rýchlejšie beží čas. Oblúbila som si svoje vychovávateľky, z detí Filipa, lebo tiež je z Kojatíc, rada srandujem s Vanesou, Silviou a Klaudiou.

Najradšej mám športovú – vybíjanú. Rada sa rozprávam s dievčatami, baví ma pletenie, tkanie, upratovanie, lebo som to robila aj doma. Myslím si, že som veselá, odvážna, ochotná pomôcť a podeliť sa, poviem pravdu do očí. Na druhých mi prekáža, keď robia zbytočné pohyby, keď sú nervózni. Počas krátkeho pobytu na Bankove som premýšľala o sebe, o tom, že chcem byť lepší človek. Nemala by som byť taká hlučná, konfliktná a tiež by som sa mala zlepšiť v učení.

Dielo tvojich rúk II

AJ KEĎ DRUHÉ KOLO SÚŤAŽE „DIELO TVOJICH RÚK“ MALO TÉMU „ŽIVOT JE AKO HUDBA“, PATRIK Č. VÝTVOR DRUHEJ VÝCHOVNEJ SKUPINY NAZVAL „STROM ŽIVOTA“. URČITE NIE NÁHODOU, LEBO STROM, KTORÝ ZHOTOVILI JE NAOZAJ PLNÝ ŽIVOTA. OKREM TOHO, ŽE JE NEPREHLIADNUTELNÝ SVOJÍM GITAROVÝM KMEŇOM, V JEHO KORUNE HNIEZDIA „HUDOBNÍCI“, ICH HLASNÝ ŠTEBOT SA ŠÍRI VŠADE NAOKOLO, POČUŤ ŠUM LISTOV V KORUNE ... ZO STROMU ZNIE ŽIVÁ HUDBA. KRÁSNA METAFORA (MYSLÍM TEN OBRAZ ;)).

JANKA Š.

NÁŠ STROM ŽIVOTA

Pani Dáška sa ma opýtala, či sa nechcem zapojiť do tvorby stromu života a ja som samozrejme súhlasil. Prv, než sme začali, pani mi ukázala materiály, aké potrebujeme a postup, ako to robiť budeme. Použili sme obraz s rámom, drevené kolieska, farebné papiere, taviacu pištoľ, trávnu, vytlačenú gitaru, kus krabice a špagát. Na kus krabice sme obkreslili vytlačenú gitaru, vyrezali a zlepili kartón s gitarou. Drevené kolieska som nalepil s taviacou pištoľou na zadnú stranu gitary a potom na obraz tak, aby to sedelo a mohli sme lepiť korunu stromu. Tú sme vyrobili z trávy. Pomaly už končil krúžok, tak sme to museli nechať na ďalšiu pracovnú v sobotu.

Vtedy sa pridal aj Paľo, zo špagátu vyrábala korene. Špagát obtočil a zlepil obidva konce, aby sa to nerozpadlo. Takto urobil všetky koreňky a poprilepil ich do spodnej časti obrazu. Potom spoločne s pani Dáškou nakreslili a vystrihli z čierneho a červeného papiera hudobné ... neviem, ako sa volajú, ale vyzerajú takto: Všetko prilepil okolo stromu a do jeho koruny.

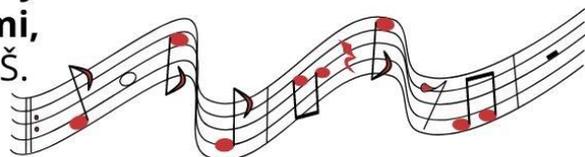
Keď bolo dielo hotové, povedali sme si, že je veľmi pekné. Pani Dáška povedala, že aj keď nevyhráme, aspoň po nás ostane pamiatka. Patrik Č.

ŽIVOT JE AKO HUDBA

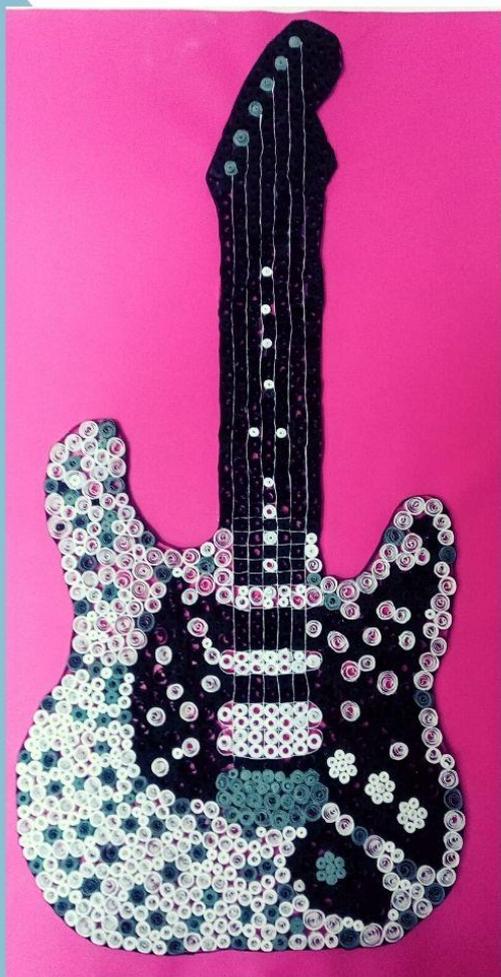
Pani P. sa téma diela tvojich rúk natolko zapáčila, že sa už v decembri s chlapcami do práce pustila. Rozhodla sa pre troch hudobníkov a chlapci, samozrejme, čo im bolo povedané, to urobili. Ja a pani sme vyrezávali z dreva, všetci ostatní šmirgľovali dohľadka a do zbláznenia. Filip D. všetko namaloval, pani Š. vyrobila podklad z rifloviny a nakoniec sme trubkára, basgitaristu a bubeníka nalepili na obraz. A dielo bolo hotové.

Vyzerá to veľmi jednoducho, ale práce trvali viac ako dva týždne, z pílenia a brúsenia nás ruky pobolievali a maľovanie! Škoda reči. Farba zle chytala, Filip to musel aj trikrát premaľovávať. Výsledok aj hodnotenie poroty nás potešili. Naša kapela bola medzi tými, ktoré sa páčili najviac.

Ado Š.

MY A NAŠA GITARA

S pani Martinkou sme vyrábali hudobný nástroj, gitaru. Pani Martinka zabezpečila všetky potrebné veci a materiál – farebné papiere, nožnice, lepidlo, ceruzky, fixky a farbičky. Najskôr sme na papier nakreslili gitaru a dokreslili struny. Potom sme dlho, predlho vyrábali kolieska zo sivého, čierneho a bieleho papiera. Nalepili sme ich na gitaru. Pozadie bolo ružovej farby. Robili sme hlavne ja a pani Martinka, trochu nám pomáhal Alex.

Práca sa nám páčila. Všetko sa nám vydarilo, s prácou sme spokojní. Po dokončení sme našu gitaru zavesili do jedálne, kde bola výstava aj ostatných diel rúk šikovných detí a ešte šikovnejších vychovávateľiek. Verili sme, že naše dielo bude to najkrajšie zo všetkých. A mali sme pravdu – naša gitara bola medzi tromi ocenenými prácami. Dakujeme pani Martinke, že pre nás pripravila takú zaujímavú prácu, ktorej výsledok všetci obdivujú.

Patrik V.

FAŠIANGOVÁ VESELICA JE SPÄŤ!

V sobotu, 18.02.2023 sa u nás po troch rokoch konala Fašiangová veselica spojená s karnevalovou zábavou. Akcia prebiehala podľa vopred pripraveného scenára – promenáda masiek, diskotéka, súťaže. Deti so svojimi vychovávateľmi a vychovávateľkami si počas celého týždňa pripravovali a vyrábali masky. Prípravy vyvrcholili v sobotu popoludní na Fašiangovej veselici. Zúčastnili sa jej deti všetkých výchovných skupín so svojimi vychovávateľmi, všetky deti si pripravili nápadité masky. Disciplína počas karnevalu bola veľmi dobrá.

Po úvodnom predvedení sa masiek karneval pokračoval tanečnou zábavou a súťažami, do ktorých sa zapojili deti všetkých výchovných skupín. Výsledky zábavných súťaží vyhodnocovali dospeláci, víťazi získali sladkú odmenu – chlapci 5. výchovnej skupiny za grafity a slovnú úlohu (skladanie slovného spojenia z rozstrihaných písmen), Alex, Patrik, Dávid a Filip G. za tanec s balónom.

Osobitosť, jedinečnosť a kreativita všetkých masiek bola výnimočná, no nakoniec po všeobecnej dohode bola ocenená 5. výchovná skupina s pani Jankou P. ako najnápaditejšia.

Chceme sa poďakovať všetkým deťom za ich aktívny prístup a vytvorenie súťažno-zábavnej atmosféry počas karnevalu, všetkým patrí veľká pochvala. Rovnako ďakujeme kolegom, ktorí sa pričínili nielen o bezproblémový priebeh karnevalu, ale aj o prípravu masiek s deťmi - pani Renáte, páňovi Jožkovi, páňovi Rendošovi, pani P. a pani Mandulákovej.

Organizátorky - pani Ivanka a Dáška

Na záver boli vyhodnotené najkreatívnejšie masky (jedna z každej skupiny), ktoré boli počas karnevalu aktívne a svoju masku si nielen pripravili, ale ju aj nápadito predviedli :

Cigánka z Rumunska (Vaneda P.)

Batman (Branislav G.)

Princezná (Patrik Č.)

Mikuláš (Alexander Ž.)

Klaun (Filip G.)

Dcéra španielskej rómskej rodiny (Michal B.)

Veľmi sa mi
všetko páčilo a ďakujem
pani Daške a pani
Ivanke za to, že to pre
nás spravili.
Veľmi Vám ďakujeme!
Imro

POVEDALI O KARNEVALE ... VČELA, PRINCEZNÁ A JEŽIBABA?

MASKY, ZÁBAVA, TANEC, TO VŠETKO JE SÚČASŤOU OBLÚBENÉHO A SVETOVO ROZŠÍRENÉHO PODUJATIA, KARNEVALU. TÁTO AKCIA NECHÝBALA VO FAŠIANGOVOM OBDOBÍ ANI NA BANKOVE. ŽIACI PRI VYTVÁRANÍ MASIEK VYUŽILI SVOJU FANTÁZIU, KREATIVITU A ZRUČNOSTI. KARNEVALU SA ZÚČASTNILI AJ CHLAPCI Z 3. VÝCHOVNEJ SKUPINY A PORIADNE SA ZABAVILI. AK CHCETE VEDIET, AKO VNÍMALA KARNEVAL VČELA, PRINCEZNÁ ČI JEŽIBABA, TAK ČÍTAJTE ĎALEJ.

Pali - včela - zhodnotil karneval veľmi pozitívne. Najväčší dojem na neho urobila maska kovboja. Zabavil sa pri rôznych hrách a súťažiach, no najväčšia zábava bola pri tancovačke na ľudovky. Najlepšie masky mala 5. výchovná skupina a nie náhodou aj karneval vyhrala.

Princezná so zlatou hviezdou na čele - Patrik - ocenil Dominika, ktorý mal všetko, čo taký Thor má mať - kladivo, červený plášť, vikingskú čiapku, ba dokonca aj brnenie. Vtipným tancom ho pobavil Kornel, ktorý bol čertom, ale tiež vyzdvihol masku Batmana. Paťo sa zabavil pri súťaži, kedy mali pri tanci vo dvojici udržať

balón tak, aby nespadol na zem. Pri tejto súťaži tvoril dvojicu s Imrom, ktorý tiež s úsmevom spomínal na tento veselý tanec. Hoci im balón spadol a oni nevyhrali, zábava sa pre nich v žiadnom prípade neskončila. Patrik sa poriadne vytancoval s Viki, Vanesou a Klaudiou.

Zdá sa, že Klaudia je veľmi dobrá tanečnica, lebo tanec s ňou sa páčil nielen Patovi, ale aj Imrovi. Imrovi sa veľmi páčila aj jej maska (páčila sa mu skrátka celá, od hlavy až po päty ...), vlastne celkovo masky všetkých dievčat, pätkárov a učňov. No najlepšiu masku mal podľa neho Filip, ktorý bol šašo. Pekné spomienky v ňom zanechali aj aktivity, kde kreslili, tancovali a súťažili. Hudba a pesničky na všetkých troch chlapcov veľmi zapôsobili a zabavili ich.

Ani sme netušili, AKÍ SME DOBRÍ

Vo februári sme sa zúčastnili krajského kola Celoslovenskej recitačnej súťaže „Rómovia recitujú“, ktorú už niekoľko rokov organizuje Občianske združenie Ďakujem – Palikerav. Na takejto akcii som bola po prvýkrát v mojom živote. Som rada, že som mala aj takúto príležitosť.

Keď sme vošli do kinosály Kina Úsmev, obzrela som sa, uvidela veľmi veľa detí ... celá koža sa mi striasla, taký som mala stres. Nevedela som sa vôbec sústrediť. Ale napokon som z toho mala veľmi dobrý pocit. Najskôr recitovali deti z normálnych škôl a nakoniec sme išli my, špecializované školy. Dlho sme museli čakať, ale zvládli sme to a dočkali sa. Keď prišiel rad na nás, ako prvá som išla ja. Triasli sa mi kolená, hlas sa mi zasekával, mala som pocit, že som všetko zabudla, ale napokon som to zvládla. A nielen ja, ale aj Aďo, Vanesa a Paťo. A ešte sme sa aj dobre umiestnili. Vanesa s Paťom z prvého miesta postúpili do výberu na celoslovenské kolo, ja som bola druhá a Aďo obsadil tretie miesto.

*Boli sme veľmi radi, aj pani Lenka N. z nás bola prešťastná. Vďaka nej sme sa odvážili vystúpiť na pódium, celý čas nás podporovala a povzbudzovala. Som jej veľmi vďačná, že nás na súťaž pripravovala a márnila s nami čas, ktorý nemusela (rozhodne to premárnený čas nie je 😊) a že to aj ona s nami nevzdala. Ďakujem aj pánovi Majorošovi, že do toho išiel s nami, že nám veril, že to zvládneme. Všetkým, ktorí to zorganizovali, patrí veľké ďakujem.
Klauduška*

BANKOV MÁ AJ VÝHODY

Viki Ajka

Od začiatku, keď som nastúpila na Bankov, nebol so mnou žiadny problém, aspoň si to myslím. Rok 2021 zbehol ako voda, lebo v polovici roka som začala chodiť na vychádzky na štyri hodiny. Bola som tomu veľmi rada. Aj v roku 2022 som chodila na vychádzky, no bol jún a bol čas ísť za dobré správanie domov na prázdniny. Ja som si nerobila žiadne nádeje, lebo celý rok som nebola ani na jedných prázdninách. Jedného dňa prišiel na návštevu môj otec. Hneď som sa ho spýtala, či ma zoberie na prázdniny a on bez zaváhania povedal, že ÁNO! Tak som sa, jasná vec, tešila a na letné prázdniny aj odišla. Aj na vianočné prázdniny som išla a samozrejme, že aj víkendové pobyty, na ktoré môžeme z Bankova chodiť, som využila. Kurátorka sa ma pýtala, či mám dobré výsledky v škole a vo výchove a či sú so mnou dospelí spokojní. No a teraz za dobré správanie chodím na víkendy aj na vychádzky. Takže snažte sa byť normálni a mať dobré hodnotenie aj správanie, lebo môžete aj vy také výhody využiť! Je to naozaj dobré. Vyskúšajte sa správať podľa pravidiel, rešpektovať to, čo máte a sami si urobíte dobre.

A keď nie,
len sami sebe škodíte.

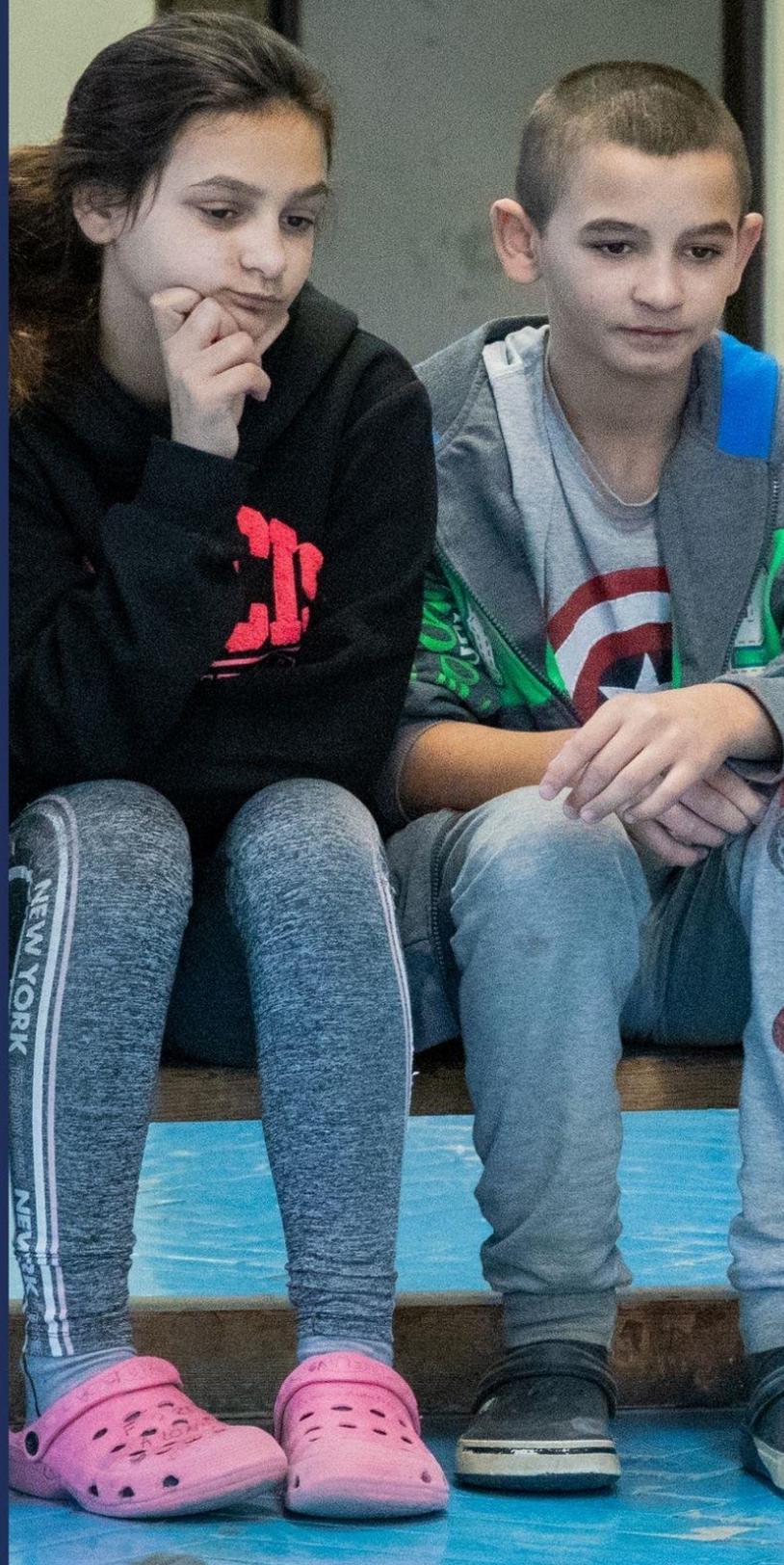

Nesmierne mi chýba rodina ...

... najviac moja mama. Onedlho má prísť z basy, veľmi sa teším, že ju uvidím a pôjdem natrvalo domov. Konečne už budem s mojou rodinou.

Bankov mi pomohol s mojím správaním a nielen mne, ale aj môjmu bratovi. Nie je to tu až také zlé. Naučila som sa rešpektovať dospelých, za čo ďakujem mojim kmeňovým vychovávateľkám. Snažím sa to tu vydržať, aj keď je to veľmi ťažké. Som dva roky v ústave aj s mojím bračekom Kevinom, navzájom si pomáhame, keď je smutný, tak ho rozveselím, hovorím mu, aby to vydržal a nerobil si problémy (nie vždy ma počúva). Som veľmi rada, že tu mám brata, neviem, čo by som robila bez Kevina. Mám ho veľmi rada.

Od vašej Vinušky

Hanba

Na čo nám je ?

Hanba je v živote dôležitá, pretože hanbiť sa je ľudské. Hanba je na to, aby sme sa poučili, keď spravíme niečo zlé. Hanba je aj na zamyslenie. Hanbiť by sme sa mali, keď niečo zlé urobíme, keď kradneme, keď sa bijeme alebo keď sa hlúpo smežeme. Je hanba nedať starším ľuďom prednosť, hanba je ponižovať a urážať starších. Nieкто sa hanbí, keď vidí novú tvár a má pred ňou rozprávať alebo spievať. Hanba je vtedy, keď nejaký človek robí zo seba hlúpeho, strápní sa a ostatní sa z neho smejú. Človek sa môže hanbiť za svoje nevhodné správanie a za svoje zlé činy. Hanbou je ísť do basy. Nemali by sme sa hanbiť za to, ako vyzeráme alebo akú farbu pleti máme. Nemali by sme sa hanbiť ani za to, že nás niekto pochváli, ale určite by sme sa mali hanbiť, keď nás niekto pokarhá.

Ja sa najviac hanbím za to, ako som sa správala doma a dostala som sa až na Bankov. *Kludia*

Hanbím sa za to, čo som urobila – nepočúvala som mamu, stále som išla podľa seba. Teraz to ľutujem, chcem to napraviť a byť taká, akou som bola vždy. Ľutujem aj to, že som utekala stále do Kojatic a teraz sa hanbím pozrieť mame do očí. *Silvia*

Ja sa hanbím, keď na mňa pozerá veľa ľudí, keď idem vystupovať alebo sa pomýlim pred viacerými ľuďmi, keď niečo vypustím z úst, čo som nechcela. *Viki*

V živote som sa hanbila miliónkrát za niečo, čo som spravila, napríklad sa hanbím za to, že som v reedukačke. *Miška*

Ja sa hanbím, keď rozprávam alebo niečo robím pred cudzími ľuďmi, ktorých vôbec nepoznám. Tiež sa hanbím, keď mi dohovárajú po tom, keď spravím niečo zlé. Najviac sa hanbím za to, že som sa dostala do reedukačky. *Vanesa*

Hanbím sa pri vyšetrení u lekára. *Tereza*

Hanbím sa za to, ako vyzerám a za to, že sa pomaly učím. *Slávka*

Hanbím sa dakedy jesť. *Laura*

Čo môžeme urobiť PRE DRUHÝCH

Jedno poobedie sme mali spoločenskú výchovu na tému „Čo môžem urobiť pre druhých“. Začalo sa to tak, že sme si pozreli film *Nedotknuteľní*. Film bol o zdravotne postihnutom človeku, ktorý bol bohatý a o chudobnom černochovi. Černoch pomáhal ochrnutému boháčovi. Vlastne oni dvaja si pomáhali navzájom. Na filme sa mi páčilo, že spolu trávili veľa času a mali spolu veľa zážitkov. Veľmi obdivujem toho černocha, že sa staral o ochrnutého človeka. Ja by som to nedokázal, ale keby sa mi vyskytla príležitosť, vyskúšal by som si to a pomohol by som.

Hlavnou myšlienkou tohto filmu je, že by sme si mali pomáhať a viac sa spoznávať. Takže témou je, že mali by sme si pomáhať bez ohľadu na to, že sme odlišní farbou alebo „postihnutím“.

Ado Š.

*Na Bankove sme jeden
pre druhého.*

O p l e t a č k y s P O L Í C I O U

Bankovská kriminálna agentúra 20. januára tohto roku urobila prieskum v radoch svojich členov, ako zvládajú pocit ohrozenia, keď na nich niekto ukáže prstom. Polícia nás požiadala o spoluprácu pri riešení prípadu. O aký prípad išlo, nikto z nás nevedel. Našou úlohou bolo vypomôcť pri rekognícii, čo je osobitná kriminalisticko-taktická metóda. Jej podstata spočíva v tom, že určitá osoba znovuspoznáva a tým stotožňuje alebo diferencuje určitú osobu.

Pri rekognícii živých osôb sa spravidla k vykonaniu úkonu priberajú ďalšie osoby. Počet pribratých osôb závisí od konkrétnej vyšetrovanej udalosti, v praxi najčastejšie 6 osôb.

V našom prípade to bolo osem osôb. Štyria s výškou zhruba 140 cm (tu sa uplatnil Kornel, Braňo, Imro a Filip G.) a štyria s výškou približne 160 cm (Alex, Ernest, Mišo a Tibor). Chlapci nevedeli, prečo ich policajti, ktorí prišli hneď zrána, nakladajú do auta a tak panovalo medzi nimi mierne napätie, ktoré sa ešte trochu zvýraznilo, keď ich na mieste začali akoby vypočúvať: „Odkiaľ si?“, „Prečo si v reedukačke?“ a pod. Napätie opadlo, keď sa prvá štvorka vrátila z rekognície a druhá štvorka už nastúpila skôr s úsmevom ako s obavami. Akcia dopadla dobre, na nikoho z našich prstom neukázali a tak sme sa mohli spokojne všetci vrátiť. Nikoho si nenechali.

Policajti boli tak milí, že nás previezli ich policajným 9-miestnym mikrobusem, ktorý by sa hodil aj nám. JK

VO ŠTVRTOK, 2. FEBRUÁRA, BOLA U NÁS PANI POLICAJTKA. HOVORILA NÁM O KRIMINALITE, O ALKOHOLE A O KRÁDEŽIACH. ZDÔRAZNILA, ŽE ČLOVEK JE TRESTNE ZODPOVEDNÝ OD ŠTRNÁSTICH ROKOV. UKÁZALA NÁM VIDEO, AKO JE V BASE V MARTINE - SUČANOCH. BOLI TAM ŽELEZNÉ POSCHODOVÉ POSTELE, OBLEČENÍ BOLI V MODROM. NA ZÁVER DALA VYSKÚšaŤ NIEKTO RÝM DEŤOM PUTÁ.

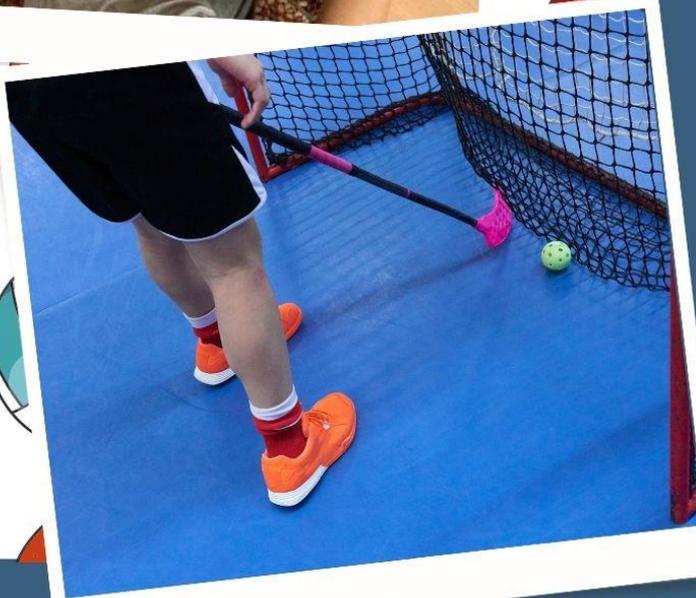
NAJPRV MA TO NEZAUJÍMALO, ALE KEĎ NÁM PÚŠŤALA VIDEO O SUČANOCH, TAK SOM SI V HLAVE POVEDAL, ŽE TAM URČITE NEHCEM SKONČIŤ.

FILIP G. DOSTAL STRACH, ŽE MÔŽE SKONČIŤ V BASE OD ŠTRNÁSTICH ROKOV. ZAUJALA HO INFORMÁCIA, ŽE SÚ ZA NÁS ZODPOVEDNÍ RODIČIA A ŽE ŠKODÍME SEBE AJ IM, KEĎ PORUŠUJEME PREDPISY A ZÁKONY.

DÁVID SA POBAVIL NA TOM, ŽE PANI POLICAJTKA "ZATKLA" NIEKTORÉ DETI. AĎO Š.

BANKOVÁČKA LIGA

NOŽNÉ KOLKY

14. 1. 2023 sa uskutočnila celouštavná akcia, súťaž jednotlivcov v nožných kolkoch. Je to pre mnohých nová športová aktivita, ktorá má niečo spoločné s klasickými kolkami. Len zmena oproti bežnej hre je v tom, že guľa v našom prevedení je lopta a tá sa nehádza, ale kope. Kolky boli nahradené plastovými fľašami, ktoré boli sčasti naplnené vodou.

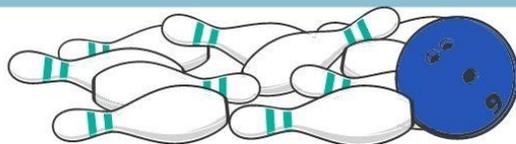
To, čo sa mnohým na prvý pohľad zdalo úplne jednoduché, až také ľahké nebolo. Žiaci si mohli natrénovať a vyskúšať, ako im to pôjde. Mnohí mali veľké očakávania, ale aj tak banálna hra si vyžadovala vhodne zvolenú techniku a stratégiu pri kopnutí lopty. Každý jeden účastník mal 3 pokusy a jeho výsledkom bol celkový počet zhodených fliaš.

Darilo sa najmä chlapcom, ktorí na to išli skôr „s rozumom“ ako silou.

Bola to rýchla hra, ale všetci sme sa celkom dobre zabavili a zistili, že nie vždy to ide len silou, ale občas treba použiť aj rozum.

Pani Martinka

NAJÚSPEŠNEJŠÍ

VYBÍJANÁ

Zimného turnaja družstiev vo vybíjanej sa zúčastnilo všetkých päť výchovných skupín. Z dôvodu chorobnosti v učňovských skupinách boli dve učňovské skupiny spojené do jedného družstva. Odohralo sa 6 zápasov v dvoch kolách systémom „každý s každým“. Rozhodujúci zápas o druhé miesto hrali dievčatá a uční s rovnakým počtom bodov.

Jednotlivé zápasy sa hrali v školskej telocvični. Atmosféra turnaja bola veľmi dobrá, súťaživá, všetky družstvá hrali s nasadením, hra bola vyrovnaná, porazené družstvá prehrali s minimálnymi rozdielmi. Z výhry sa deti tešili, dokázali prijať aj prehru a uznať výkon súpera. Môžeme vyzdvihnúť spoluprácu, individuálne výkony jednotlivcov a ich aktivitu.

„Najcennejší kov“ si odniesli chlapci druhej výchovnej skupiny, za nimi o bod zaostali uční, dievčatám patrí tretia priečka, chlapci z päťky vyhrali jeden zápas.

Daša Hancinová, vychovávateľka

NAJAKTÍVNEJŠIE DĚTI TURNAJA:

**Kludia G.
Imrich K.
Filip G.
Michal B.**

FLORBAL

V Košiciach, v neďalekom lese, v budove RC Bankov sa diala nevidaná a veľkolepá akcia, ktorej sa už mnohí nevedeli dočkať. Chlapci z päťky si po troch mesiacoch zápasov iba v rámci skupiny mohli zahrať aj s niekým iným, tešili sa hlavne na zápasy s učňami. Nastal deň „D“, kedy si mohli členovia piatich výchovných skupín zmerať sily vo florbale. Účasť na turnaji bola bohatá, nastúpilo 8 družstiev, ktoré si vylosovali skupinu „A“ alebo „B“. V skupinách sa hralo systémom každý s každým a prví dvaja postupovali do ďalšieho hracieho kola. Prekvapením bolo, že turnaja sa zúčastnili dve dievčenské družstvá, ktoré sa do tohto boja vôbec nebáli ísť. Ukázali smelosť, odvahu a odhodlanosť nevzdať sa za žiadnu cenu.

Predtým, ako sme začali, vyjasnili sme si jednoznačné a striktné pravidlá hry. Nosnými boli hlavne pravidlá týkajúce sa správania, aby nedošlo k nedorozumeniam alebo ku konfliktom, keďže florbal je kontaktný šport.

Poviem vám pravdu - do turnaja sa mi vôbec nechcelo ísť, pretože som mala obavy z malého priestoru nasej telocvične a hlavne z toho, že je to šport, pri ktorom sa očakávajú náhodné, neúmyselné údery, zranenia, ale aj slovné urážky, konflikty, niekedy končiace až fyzickou agresiou. Vyzdvihnúť však chcem každého jedného, ktorý sa florbalu zúčastnil a dodržal stanovené pravidlá a kritéria hry. Bola radosť pozeráť sa na „CHUT“, s akou všetci hrali ... mali chuť hrať a chuť zvíťaziť, často aj po bolestivých úderoch, s ktorými sa museli niektorí popasovať. Obzvlášť sa mi páčila reakcia Peťa, ktorý dostal viac ako asi očakával a aj napriek tomu to prijal s úsmevom a pokračoval vo víťaznej šnúre - toto odhodlanie prevyšovalo zopár boľavých zásahov do tela.

Hra dievčenských družstiev bola tiež veľmi zaujímavá. Hrali a nevzdávali sa a toto motto: „HRAT A DAT ASPON GOL“, zdá sa, bolo ich hnacím zdrojom. Páčila sa mi atmosféra a disciplína veľkého počtu účastníkov turnaja v malom priestore.

Po prvom dni som cítila únavu na tele, ale moje vnútro sa tešilo z viacerých momentov, ktoré sa udiali. Naplno som si užívala to, čo sa odohrávalo v mojom vnútri.

Pokračovania som sa už neobávala, bola som si istá, že ak sme spoločne dokázali spolupracovať na tom, čo bolo stanovené, dokážeme to až do konca.

Z jedného momentu som však bola smutná. Posledný zápas skupin sme viaceri museli presvedčať Patrika V., aby nastúpil na zápas. Rozumiem mu, že nemal chuť, pretože šport nie je jeho obľúbenou činnosťou. Aj napriek tomu, že podával „nad“ výkony, dostával od svojich spoluhráčov tvrdé rany o tom aký je neschopný. Keď sme sa vrátili na zápas, videli sme ho plakať. Obdivujem ho však, že nastúpil a udržal tak svoje družstvo v hre. Ak by nenastúpil, skupina by bola diskvalifikovaná. To, ako Ernest nadával Patrikovi, sa nepáčilo ani päťkárom, Patrik nechcel ísť hrať druhý polčas. Ernest si išiel za to sadnúť na dve minúty.

Co by som si možno v budúcnosti priala? Aby sme žiakov učili a viedli k vzájomnému rešpektovaniu sa aj v športových zápoleniach. Vidieť rozdiel a nehodnotiť aj napriek tomu rozdielu, ale skúsiť posilniť spoluprácu. Je to dobré do budúcnosti, hlavne pre tímy, ktoré sa zúčastnia rôznych športových súťaží. Vzájomné posilňovanie, povzbudzovanie a spolupráca v tíme vedie k lepšiemu výkonu, výsledku. Naopak, zhadzovanie slabšieho v tíme a urážanie neprospieva nikomu, znižuje výkon družstva a prináša neúspech a prehru.

Turnaj vo florbale vyhrali chlapci 6. výchovnej skupiny s počtom strelených gólov 71. Druhá skončila 5. výchovná skupina s 31 strelenými gólmi. A tretie miesto sa ušlo 2. výchovnej skupine, ktorá počas zápasov strelila 22 gólov.

Na záver by som sa chcela poďakovať všetkým zúčastneným družstvám za príjemné chvíle pri športe a za výbornú atmosféru, za rešpektovanie pravidiel hry. Dakujem, že ste svojim nasadením spôsobili v mojom vnútri pocit radosti.

Dakujem aj kolegom, ktorí spolupracovali a pomáhali s disciplínou a dochvilnosťou.

Pani P. + Filip D., Kevin, Dušan

Stolný tenis DVOJHRA

Počas turnaja, ktorý mali na starosti pán Tomčovčík a pán Dandár, sme hrali vo dvojiciach, ja som bol s Filipom D. Každá skupina mohla nominovať viac dvojíc, dokopy nás bolo jedenásť. Z našej skupiny ešte spolu hrali Tibor a Filip G., Dušan nastúpil za štvrtú skupinu. Hralo sa systémom „rýchlej smrti“ – kto v prvom kole zápas prehral, vypadol. Kto vyhral, postúpil ďalej. Prvý zápas sme hrali proti dvojkárom (Paľo a Rišo) a nebolo nám všetko jedno. Rišo nás zaskočil svojou dobrou hrou a prvý set sme prehrali. Stres sa stupňoval, pomyslenie, že by sme mohli vypadnúť v prvom kole, bolo hrozné. Začal sa druhý set a bodovali stále súpermi až do stavu 7:0. A v tom sa karta obrátila. Nevie, či sme my začali hrať lepšie alebo Paľo s Rišom robili viac chýb, v každom prípade, tento set a potom aj tretí, rozhodujúci, sme vyhrali my a postúpili do semifinále. Tam sme sa stretli s Tiborom a Filipom G. a vyradili sme ich. Takže po neistom začiatku sme sa dostali až do finále, kde hrala každá dvojica s každou zápasy o 1. až 3. miesto. My sme všetko vyhrali a skončili ako prví. Na druhom mieste bol Dominik T. s Dušanom, Klaudia so Silviou boli tretie. Ďakujeme pánom, že sme si mohli zahrať.

Ado Š.

ŽOLÍK

Na prelome februára a marca,
sa konala súťaž... žiaľ, nie tanca...
Súťažili sme v žolíku,
no nebolo to v podniku.

V priestoroch jedálne sme sa zišli,
ľudia až z ďalekých poschodí prišli.

Na vysvetľovanie pravidiel sa dôraz nekládol,
lebo systém hry už dávno každému jasný bol.

Pri jednom stole piati hráči,
poviem vám, že to akurát stačí.

Keď sa karty rozдали,
so 14 na ruke sme začali.

Kôpka kariet na stole
a ticho ako v kostole.

Pozerať do kariet sme nemohli,
lebo by sme si tým boli pomohli.

Rozhodcovia súdili,
podplatiť sme ich skúsili,

nevyšlo to ani raz,
mali poker face výraz.

Päť výhier musel hráč mať,
aby na strane víťazov mohol stáť.

Od každého stola jeden postúpil
a sieň slávy okúsil.

Peťo, Braňo aj Demek,
vyhrali tento náročný pretek.

Víťaznú šnúru potiahli
a až do konca to dotiahli...

Silvia aj Klaudia iných hrať učili,
nie žeby nás tým rušili.

Domino nám atmosféru narušil
a všetkých naokolo rozrušil,

sadnúť si on nechcel,
v jedálni už potom byť nesmel.

Dušan a Laci,
ako dvaja malí chlapci,

jeden kukne, druhý siahne,
po balíčku kariet riadne.

Pravidlá hry porušili,
priestupku sa dopustili.

Prvé, druhé, tretie
miesto,
to nevyhral len tak
niekto.

Viete už všetci, ako to
dopadlo?

Demek vyhral, ako
mu odľahlo!

Za ním hneď drobčil
Braňo, ktorý druhý
skončil.

Tretia bola Silvia,
splnená to misia!

Sláva všetkým
víťazom,
neskončilo to úrazom.

Správa je už v závere,
uvidíme, kde nás ďalší
článok zaveje.

Pomohli ste veľmi,
uberalo sa to
správnymi smermi.

Za účasť vám
ďakujeme,
tak čo? Aj ďalšie kolo
plánujeme?

JP

5 otázok pre ... *Renátu Baltovú*

AK BY SI MOHLA UROBIŤ ANKETU V NAŠOM RC-ĎČKU, ČO BY SI SA CHCELA DOZVEDIEŤ?

Verím v to, že každý človek je v prazáklade svojho bytia dobrý, obdarený jedinečnosťou svojej originality. Keď sme prichádzali na svet, isto sme mali batôžtek „cesty života“ naplnený veľkým snom, úlohami, talentom, túžbami ... Každé dieťa, ale aj dospelý, skrýva v sebe svoj skutočný zmysel ŽIVOTA, ktorý veľakrát hľadáme celý život.

Moja otázka by bola: Čo by si zmenil, ak by si mohol a vedel? Čo vieš spraviť sám a v čom potrebuješ pomoc?

AK BY SI MALA STRÁVIŤ ROK NIEKDE OSAMOTE, NA AKOM MIESTE BY TO MALO BYŤ, ABY TO BOLO PRE TEBA PRÍJEMNÉ?

Určite by to bol Tibet (fascinuje ma krajina a kultúra) alebo more v Grécku.

AKÁ FILMOVÁ ROLA BY ŤA POTEŠILA, KEBY TI BOLA PONÚKNUTÁ? AKÚ BY SI NEVZALA?

Rada by som si zahrala v starom filme, kde sa behalo po lúke plnej kvetov, spievali piesne starých mám a kde by dobro zvíťazilo nad zlom. Určite by som nehrala vo filme, kde je v popredí zlo, hnev, krivda a nenávisť.

Nie nadarmo sa vraví: „Láska hory prenáša“.

ZOSTÁVAŠ VERNÁ SVOJIM ZÁSADÁM? KTORÉ TO SÚ?

Konaj a správaj sa tak, akoby by si chcel, aby sa správali k tebe.

ČO MUSÍ ČLOVEK UROBIŤ, ABY SI ŤA ZÍSKAL AKO PRIATEĽA?

Stačí, ak sa usmieva 😊. Skutočných priateľov nemáme veľa, ale idem v ústrety každému, ktorý disponuje dobrotou srdca, láskavou povahou a veselou myslou.

ĎAKUJEM ZA ROZHOVOR. PRAJEM TI, ABY SI NA BANKOVE STRETÁVALA VEĽA USMIEVAVÝCH ĽUDÍ.

JANKA Š.

MÔJ príbeh

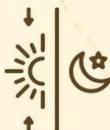
Volám sa Patrik a som z Podhrabiny, kde bývam u nevlastnej rodiny. Moji vlastní rodičia sa o nás nestarali, boli sme špinaví, zasmradlení, vôbec sme sa nekúpali, absolútne nezaujímali mamu. Raz, keď sme behali nahí po osade, prišla naša kurátorka a odviezla nás do decáku. Tam sme boli 3 roky a potom nás zobrali nevlastní rodičia. Mama nás poriadne vykúpala a dala nám nové veci.

S bratom Paľom sme dvojčičky, ja som starší o minútu. Mám aj sestru Alenku a brata Tomáša. Ten prišiel z decáku k nám, keď mal rok. Mamu ani otca sme nepočúvali, robili sme si, čo chceli. Mama nám stále hovorila, že dopadneme zle, ale my sme sa tvárili, že ju nepočujeme.

Jedného dňa nám mama povedala, že ideme do tábora. My sme si zbalili veci, išli sa rozlúčiť s krstnou, krstným a s kamarátmi. Nevedeli sme sa dočkať, kedy pôjdeme do tábora. Konečne bolo ráno, prichystali sme sa a poobliekali. Prišli po nás nejaké tety aj so šoférom. Rozlúčili sme sa s mamou, nasadli, vyrazili na cestu a ja som si povedal: „Konečne!“. Išli sme v dodávke, ktorá vyzerala ako autobus. Dorazili sme na miesto, boli sme v Ružomberku. Je to krásne mesto. Vošli sme do veľkej budovy a tam nám psychologička povedala, že sme v diagnostickom centre. Hneď som si povedal, že mama nám o tábore nepovedala pravdu. Dostali sme sa na miesto pre neposlušné deti, ktoré sa nevedia správať.

Hneď som si spomenul na všetko, čo som doma vystrájal a bolo mi to veľmi ľúto.

Prišiel som tam čerstvo operovaný, nemohol som ani športovať, iba pingpong hrať, v posilňovni som nemohol činku zdvíhať, iba na bicykli si zacvičiť. Mali sme tam vkuse puding, ktorý mám najradšej – každý, kto nechcel, dal mne. Chodil som do školy, bol som siedmak. Bolo tam celkom dosť neslušných spolužiakov. Mal som tam aj kamaráta, volá sa Ado Š.

Vždy v piatok sme mali veľkú komunitu, na ktorej sa mohol každý, kto chcel, vyjadriť. Bolo tam hodnotenie – najlepšia bola lastovička, potom B+, B- a C. Ten, kto mal lastovičku, si mohol vybrať darček. Chodili sme na športové krúžky a večer na vychádzky. Bolo to náročné. Ja aj Paľo sme každý mali vlastnú psychologičku. Boli to krásne dievčatá. Aj sestrička (daktorka) bola veľmi pekná. Naučil som sa tam hrať žolíka (jokera). Mama nám poslala veľký balík so sladkými cukrikmi, čokoládkami, keksikmi, čipsami, coca-colou. Bolo to výborné.

Nemohol som sa dočkať, kedy pôjdem na Vianoce domov. Blížil sa posledný deň pred odchodom. Prišla po nás nevlastná mama. Na Vianoce som dostal telefón Alcatel, nabíjačku, kartu na telefonovanie. Hneď som si tam postahoval všelijaké pesničky a hlavne rómske - Gipsy Slovak Band, Gipsy Mekenzi, Gipsy MT Band, Midajko, Pedro Capo. Ich hity mám najradšej, sú moje obľúbené. Išiel som ku krstnej, cestou som videl krásne ozdobený stromček. Krstná sa veľmi potešila, keď ma uvidela. Mala na mňa toľko otázok a ja som jej porozprával o všetkom, ako bolo v DGC-éčku. Aj ona mi dala darček. Bolo to autičko na diaľkové. Mal som veľkú radosť. Potom som išiel domov hrať sa s telefónom. Hral som sa až dovtedy, kým sa mi neminula baterka. Po pár dňoch prišiel Štedrý večer, kedy sa narodil Ježiš. Na večeru sme mali rybu, šalát, kapustovú polievku, bobáľky s makom, oblátky s medom. Všetko mi veľmi chutilo. Potom mali prísť darčeky, ale tie sme si už rozbalili skôr. Po Vianociach sme sa vrátili do Ružomberka.

Späť domov sme prišli až na jar, keď sa roztápal sneh, kvety rástli, bolo počuť vtáčiky v korunách stromov. Cez letné prázdniny sme išli ku bratrancom do Kečkoviec. Ale nepáčilo sa mi tam, lebo všade bolo plno hadov (užoviek) a chodili tade neznáme dodávky a kradli deti. Jedného môjho kamaráta tiež skoro uniesli, ale zachránil ho môj bratranec. Keby nebolo jeho, neviem, ako by to dopadlo.

Z prázdnin sme sa vrátili domov, už sme nevystrájali. Bolo nám dobre, ale iba dva týždne. Alenka s Tomášom išli do detského domova do Vranova nad Topľou a ja s Paľom do Reedukačného centra Horný Bankov. Myslel som si, že to bude tak, ako v Ružomberku...

Patrik Č.

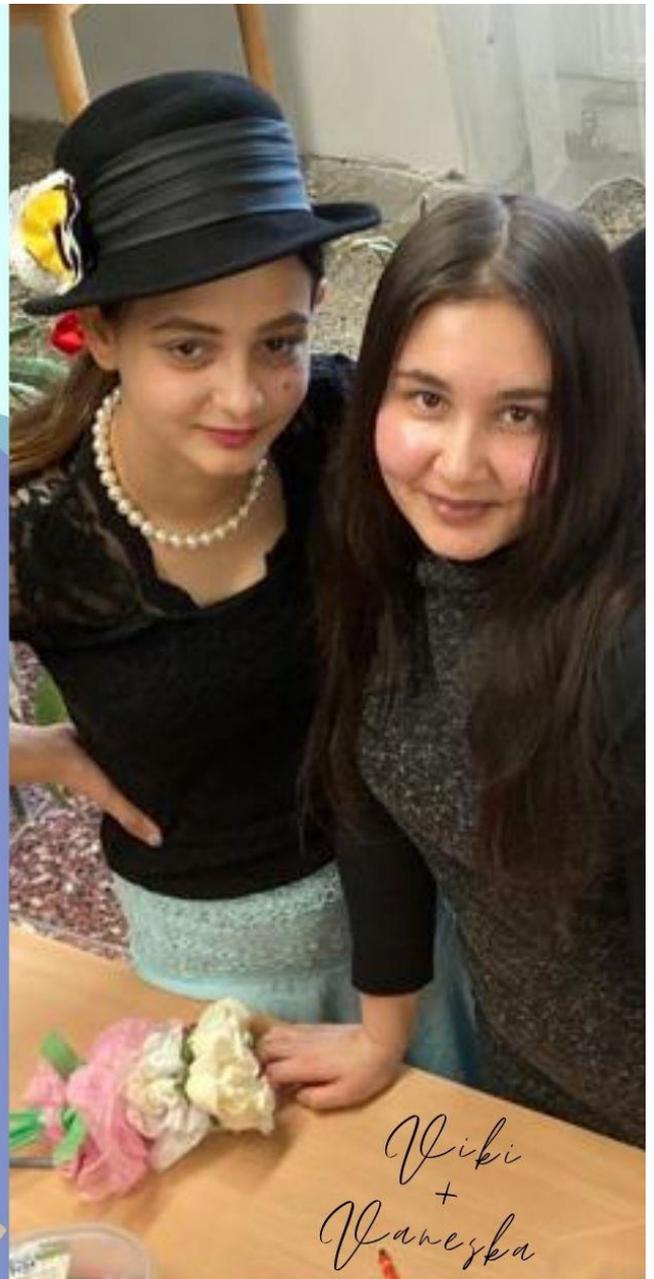
Best Friends Forever

Od začiatku školského roka si s Vaneskou rozumiem najlepšie z celej skupiny. Veľa sa rozprávame, občas spolu plačeme, spomíname, rozmýšľame. Veľa vecí si o sebe hovoríme, vieme o sebe všetko. Držíme spolu a navzájom sa podporujeme, všetko spolu robíme, všade sme spolu.

Ďakujem ti, Vaneska, že ma vieš vypočuť, keď mi je ťažko, že stále stojíš po mojom boku, že stojíš pri mne a ja pri tebe, keď to najviac potrebujeme. Mám ťa rada, mocinko rada, len ty jediná ma vieš pochopiť. Si ako moja mladšia sestra. *Lúbim ťa.*
Ajka

PO LETNÝCH PRÁZDNINÁCH SOM SA NA VIKI NAJVIAC TEŠILA. NAJLEPŠIE S ŇOU VYCHÁDZAM. ROZPRÁVAM SA SO VŠETKÝMI DIEVČATAMI, ALE NAJVIAC S VIKI. ONA JE INÁ AKO OSTATNÉ, VIEM SA JEJ ZDÔVERIŤ. NIEKEDY SA POHÁDAME, ALE AJ TAK DRŽÍME PRI SEBE. MÁM JU VEĽMI RADA, SOM S ŇOU NA IZBE. ASI PRETO SI TAK ROZUMIEME. VIKI MI STÁLE HOVORÍ, ABY SOM SI VYBAVILA VÍKEND, RADÍ MI LEN TO DOBRÉ. SOM RADA, ŽE JU TU MÁM, LEBO KEĎ MA NIEČO TRÁPI, TAK TO POVIEM IBA JEJ A NIKOMU INÉMU. ONA JE AKO MOJA DRUHÁ NAJSTARŠIA SESTRA, KTORÁ MI RADÍ, ČO MÁM ROBIŤ A AKO SA VYHNÚŤ ZLÉMU HODNOTENIU. ONA CHCE, ABY SOM IŠLA DOMOV A NEOSTALA TU A ZA TO JEJ VEĽMI ĎAKUJEM.

Viki
+
Vaneska

Viki, mám ťa veľmi rada. Drž sa. Budeš mi veľmi chýbať, keď odídeš do Levoče.
Lúbim ťa.
Vínuska

